

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 7C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213216110
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213216110.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: J. I., K.. XX.XX.XXXX, bytom Na S. XX, O., zastúpenej advokátkou Mgr. Zinou Hlbočanovou, Vajnorská 20, Bratislava, proti odporcovi: Ľ. I., K.. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, O., zastúpenému advokátom JUDr. Miroslavom Ivanovičom, Grösslingova 45, Bratislava, o výživné na manželku, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke výživné za obdobie od 27.05.2013 do 20.06.2014 v sume 5 167,31 eur v mesačných splátkach po 500,- eur, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 103,- eur do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.5.2013 po jeho zmene, ktorú súd pripustil uznesením zo dňa 8.6.2016, sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporcu platiť navrhovateľke výživné v sume 1.000,- eur mesačne počnúc od 27.05.2013 do 20.06.2014.

Návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzavrela manželstvo dňa XX.XX.XXXX, pričom z manželstva sa im narodil dňa XX.X.XXXX syn Ľ. I.. Po uzavretí manželstva si odporca osvojil jej dcéru S., nar. XX.X.XXXX. Po uzavretí manželstva žili účastníci v spoločnej domácnosti v byte odporcu na ul. Na S. XX, O., od mája 2009 v byte odporcu na ul. Na S. XX/E, O.. Manželstvo účastníkov bolo spočiatku harmonické a bezproblémové. Približne po ôsmom mesiaci tehotenstva navrhovateľky sa odporca začal často zdržiavať mimo domov, odchádzal od rodiny, často v spoločnej domácnosti neprespával. Nepomáhal navrhovateľke s výchovou detí a starostlivosťou o domácnosť. Keď sa navrhovateľka zaujímala o to, kam odporca odchádza, vznikol konflikt. Vždy keď sa navrhovateľka snažila riešiť rodinné problémy vzájomnou komunikáciou s odporcom, reagoval podráždene, prestal komunikovať s ňou aj s deťmi, prestal finančne prispievať na potreby rodiny, vyhadzoval navrhovateľku z bytu. Bol voči navrhovateľke agresívny. Odporca do začiatku spoluzitia účastníkov nesúhlasil s tým, aby sa navrhovateľka zamestnala, trval na tom, aby sa starala o domácnosť a výchovu detí, čo aj robila. Popri tom ešte vypomáhala v podnikaní odporcovi bez nároku na odmenu. Približne pred dovŕšením troch rokov veku mal. Ľ. mu boli diagnostikované poruchy imunitného systému, čo si vyžaduje zvýšenú starostlivosť zo strany navrhovateľky. Odporca hradil náklady spojené s bývaním a mesačne prispieval

na výživu navrhovateľky detí spolu sumou 500,- eur. Od 31.3.2013 odporca prestal finančne prispievať na výživu navrhovateľky a detí. Zobral navrhovateľke kľúče od motorového vozidla. Dňa 11.5.2013 odporca vymenil resp. prekódoval zámok na vchodových dverách do bytu. Navrhovateľka sa tak nemôže dostať do bytu a užívať ho. Navrhovateľka nie je zamestnaná. Jej čistý príjem je 245,80 eur (rodičovský príspevok a prídavok na dieťa). Odporca podniká ako živnostník, jeho mesačný príjem podľa vedomostí navrhovateľky je cca 30.000,- eur. Životná úroveň navrhovateľky je výrazne nižšia ako životná úroveň odporcu. Odporca si neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke vôbec.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že od 11.5.2013 žije s mal. deťmi bez odporcu a osobne zabezpečuje o ne starostlivosť, odporca sa od 11.5.2013 o mal. deti nezaujímal a nepodieľal sa na starostlivosti o ne. Do 15.6.2014 bola navrhovateľka na predĺženej materskej dovolenke z dôvodu, že sa starala o Q.. L. s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, preto si nemohla zvyšovať svoju životnú úroveň sama. Navrhovateľka rodičovskú dovolenku ukončila dňom 16.6.2014, kedy nastúpila do zamestnania. Za obdobie od 16.6.2014 do 30.6.2014 mala mzdu vo výške 237,44 eur. Dovtedy navrhovateľka nepracovala. Bola na dvoch materských dovolenkách, ktoré nasledovali po sebe. Popri materskej dovolenke pracovala u odporcu vo firme.

Navrhovateľka uviedla, že má tieto mesačné výdavky: výdavky spojené s dočasným ubytovaním 160,- eur, na stravu navrhovateľky a detí 300,- eur, na oblečenie a obuv navrhovateľky 150,- eur a detí 250,- eur, na čistiace prostriedky a prášky na pranie 60,- eur, na hygienické potreby navrhovateľky a detí 180,- eur (z toho na hygienické potreby a kozmetiku navrhovateľky cca 103,- eur), na lieky pre deti 70,- eur, na školské pomôcky mal. S. 20,- eur + 1,30 eur (príspevok do triedneho fondu), na hračky, knižky a kresliace potreby pre deti 100,- eur, na strihanie mal. L.T. 20,- eur, výdavky spojené s trávením voľného času mal. detí 20,- eur, krúžok mal. S. 10,- eur, na splátky úverov spolu 212,37 eur, na dopravu 80,- eur.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť. Uviedol, že on spotrebuje na svoju výživu 3,- eur denne, teda 90,- eur mesačne a toľko by malo byť aj výživné na manželku. Navrhovateľka bola zvyknutá nezmyselne míňať na nákupy. On si bral pôžičky a úvery a ona tie peniaze míňala. Keď všetko minula a už nič nemali, začala sa odsťahovávať k rodičom. Dňa 11.5.2013 v neskorých večerných hodinách mu navrhovateľka povedala, že ide na políciu, a že ho zničí. Podala na neho trestné oznámenie. Za asistencie polície a v prítomnosti jeho dvoch synov, si zobrala navrhovateľka z bytu všetky veci, balila sa hodinu. Žiadne dôležité veci tam nezostali. To čo tam ostalo, navrhovateľka považovala za odpad a on to na druhý deň vyhodil. Navrhovateľka si zo spoločnej domácnosti zobrala zbierku zlatých retiazok v hodnote cca 7.000,- eur ako aj iné veci patriace do BSM napr. niektoré elektrospotrebiče. Ďalej odporca uviedol, že mal dva byty, ktoré kúpil pre svojich dvoch synov z druhého manželstva pred uzavretím manželstva s navrhovateľkou. On čakal kým dosiahnu plnoletosť a potom im ich daroval. V súčasnosti býva v byte jedného zo synov. On podniká v oblasti predaja súčiastok do motorových vozidiel, pred tromi rokmi sa mu ešte darilo dobre, ale posledné dva roky je kríza a tiež veľká konkurencia, takže ako fyzická osoba podnikateľ sa dostal do straty. Nemá žiaden príjem, žije len z pôžičiek od svojich známych. Má vyživovaciu povinnosť voči synom J. a X., pričom nepožiadala o zníženie výživného voči nim a platí to z úverov. Navrhovateľke platí týždenne 30,- eur ako výživné na deti. Pracuje 18 hodín denne, aby mohol splácať úvery a pôžičky, napriek tomu má nulový príjem. Pôžičky a úvery spláca z ďalších pôžičiek a úverov. Odporca spochybnil navrhovateľkou vyčíslené mesačné náklady. Uviedol, že v priebehu rozvodového konania navrhovateľka na neho podala trestné oznámenia, opustila dobrovoľne spoločnú domácnosť, a teda nie sú splnené zákonné predpoklady pre určenie výživného jednak z dôvodu, že nie je rozdielna životná úroveň medzi manželmi, ako aj z dôvodu, že priznanie výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej odporca uviedol, že pokiaľ dňa 1.4.2013 splatil úver sumou 81.530,40 eur bolo to z dôvodu jeho nevýhodnosti a z prostriedkov, ktoré získal ako pôžičku od viacerých veriteľov. Dôvodom, prečo predal obchodný podiel v spoločnosti bolo, že spoločnosť nebola zisková. Dňa 12.7.2014 bol v jeho prevádzke požiar.

Odporca uviedol, že má tieto mesačné výdavky: náklady spojené s bývaním 150,- eur, poplatok TV + internet 73,56 eur, PZP Škoda Favorit 6,75 eur, plyn, elektrina, telefón pre matku 100,- eur, jedlo, strava 200,- eur, lieky, drogeria 15,- eur, oblečenie, okuliare 18,- eur, holič, služby 10,- eur, výživné na deti 315,35 eur, výživné na mal. deti 120,- eur, splátka úveru 755,79 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Účastníci majú dve mal. deti: mal. S. I., nar. XX.X.XXXX a mal. L. I., nar. XX.X.XXXX. Odporca má ďalšie mal. dieťa: L. O., nar. X.X.XXXX.

Predchádzajúce manželstvo odporcu bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.9.2005, č. k. 12C 47/04-150, právoplatným dňa 2.12.2005, pričom odporca bol zaviazaný prispievať na výživu vtedy mal. J. I., nar. X.X.XXXX sumou 5.000,- Sk mesačne a mal. X. I., nar. X.X.XXXX sumou 4.500,- Sk mesačne.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 16.4.2014, č. k. 28P 113/2013 - 532, v časti rozvodu právoplatným dňa 20.6.2014, v časti výživného právoplatným dňa 16.4.2015, rozviedol manželstvo účastníkov a zveril mal. S. a mal. L. do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. S. sumou 250,- eur mesačne a na výživu mal. L. sumou 200,- eur mesačne.

Dňa 4.5.2009 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ, odporca ako dlžník a navrhovateľka ako spoludlžník Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol účastníkom poskytnutý úver vo výške 62.661,- eur, splatný v 144 mesačných splátkach po 702,21 eur.

Dňa 17.8.2010 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ, odporca ako dlžník a navrhovateľka ako spoludlžník Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol účastníkom poskytnutý úver vo výške 100.800,- eur, splatný v 192 mesačných splátkach po 755,79 eur. Nesplatená istina z tohto úveru ku dňu 31.10.2014 bola 79.460,93 eur.

Dňa 5.4.2011 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ, odporca ako dlžník a navrhovateľka ako spoludlžník Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol účastníkom poskytnutý úver vo výške 89.600,- eur, splatný v 180 mesačných splátkach po 687,73 eur. Odporca splatil dňa 1.4.2013 sumu 81.188,73 eur na predmetný úver.

Dňa 30.1.2008 mal odporca ako dlžník a W. Q. ako veriteľ uzatvoriť zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mala byť odporcovi poskytnutá pôžička vo výške 1.500.000,- Sk, pričom sa zaviazal ju splatiť do 30.1.2017 v sume 1.957.160,- Sk.

Dňa 4.6.2009 mal odporca ako dlžník a X. X. ako veriteľ uzatvoriť zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mala byť odporcovi poskytnutá pôžička vo výške 60.000,- eur, pričom sa zaviazal ju splatiť do 4.3.2016 v sume 80.000,- eur.

Odporca je živnostník, pričom od 17.4.2015 má pozastavenú činnosť.

Podľa daňového priznania odporcu za rok 2011 mal odporca v tomto roku stratu vo výške 164.510,28 eur.

Podľa daňového priznania odporcu za rok 2012 mal odporca v tomto roku stratu vo výške 78.357,24 eur.

Podľa Protokolu Daňového úradu O. zo dňa 6.11.2014 z daňovej kontroly u odporcu za zdaňovacie obdobie roka 2012 nebol zistený u kontrolovaného daňového subjektu rozdiel dane oproti podanému daňovému priznaniu. Zistený bol rozdiel daňovej straty oproti podanému daňovému priznaniu vo výške 78.357,24 eur.

Podľa daňového priznania odporcu za rok 2013 mal odporca v tomto roku stratu vo výške 41.232,08 eur.

Podľa daňového priznania spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. za rok 2011 mala táto spoločnosť v tomto roku základ dane vo výške 275,66 eur a daňovú povinnosť v sume 51,92 eur.

Podľa daňového priznania spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. za rok 2012 mala táto spoločnosť v tomto roku základ dane vo výške 369,93 eur a daňovú povinnosť v sume 70,28 eur.

Podľa daňového priznania spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. za rok 2013 mala táto spoločnosť v tomto roku základ dane vo výške 98,69 eur a daňovú povinnosť v sume 22,66 eur.

Podľa daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty mal odporca daňovú povinnosť za 1. štvrťrok 2012 v sume 1.569,61 eur (po odpočítaní nadmerného odpočtu 0,- eur), za 2. štvrťrok 2012 v sume 1.771,13 eur, za 3. štvrťrok 2012 v sume 44,29 eur, za 4. štvrťrok 2012 v sume 0,- eur, za 1. štvrťrok 2013 v sume 742,46 eur (po odpočítaní nadmerného odpočtu 0,- eur) a za 2. štvrťrok 2013 v sume 0,- eur.

Podľa daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty mala spoločnosť S. W.. W.. Y.. R.. daňovú povinnosť za 1. štvrťrok 2012 v sume 4.747,38 eur, za 2. štvrťrok 2012 v sume 7.634,10 eur, za 3. štvrťrok 2012 v sume 2.756,24 eur, za 4. štvrťrok 2012 v sume 28.180,03 eur, za 1. štvrťrok 2013 v sume 26.509,67 eur a za 2. štvrťrok 2013 v sume 12.253,28 eur.

Odporca bol vlastníkom bytu č. X - U..X na X.V.. na ul. Na S. XX, O.. Na základe darovacej zmluvy B.-XXXXX/XX zo dňa 20.6.2013 sa stal vlastníkom tohto bytu, vrátane podielu na pozemku parc. Č.. XXXXX/XX a priestoru X -D., X. I.. Odporca bol vlastníkom bytu č. X - X.XX na X.V.. na ul. Na S. XX/E, O.. Na základe darovacej zmluvy B.-XXXXX/XX zo dňa 21.6.2013 sa stal vlastníkom tohto bytu, vrátane podielu na pozemku parc. č. XXXXX/XXX a priestoru Č.. X - F., J. I..

Odporca bol tiež vlastníkom resp. spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností v kat. území I. U. O.. Tieto tiež previedol v priebehu roku 2014 darovaciami zmluvami na X. I..

V dňoch 20.9.2012, 13.11.2012, 10.1.2013 a 30.1.2013 vložil odporca do podielových fondov I.-P. sumu celkom 230.000,- eur. V dňoch 19.10.2012, 23.1.2013, 25.3.2013 a 8.4.2013 mu bola vyplatená suma celkom 230.160,03 eur.

Odporca bol ku dňa 12.6.2013 evidovaný ako vlastníkom motorového vozidla zn. Škoda Favorit, A. O. XXX K..

Podľa potvrdenia spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. nemal odporca v rokoch 2011 - 2013 žiaden príjem z titulu funkcie konateľa.

Odporca mal v H. O. B. H. S. do 3.12.2013. V období, ktoré je predmetom tohto konania, mal odporca na tomto účte zostatok niečo vyše 20,- eur.

Odporca bol do 6.3.2014 jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti S., W.. W..Y..R.. Od 7.3.2014 sú spoločníkmi tejto spoločnosti X. I. U. J.Á. I..

Syn odporcu J. I. má od 13.9.2013 živnostenské oprávnenie.

V období od marca 2015 do marca 2016 poberal odporca nemocenské dávky v celkovej sume 3.729,10 eur.

V mesiacoch január až december 2013 poberala navrhovateľka rodičovský príspevok v sume 199,60 eur mesačne a prídavok na dieťa v sume 46,20 eur mesačne. V mesiacoch január a február 2014 poberala navrhovateľka rodičovský príspevok v sume 203,20 eur mesačne. V mesiacoch január až október 2014 poberala navrhovateľka prídavok na dieťa v sume 47,04 eur mesačne.

Dňa 21.3.2013 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Č.. O.-XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, splatný v 72 mesačných splátkach vo výške 43,97 eur.

Dňa 27.3.2013 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. O.-XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver vo výške 500,- eur, splatný v 12 mesačných splátkach vo výške 45,63 eur.

Dňa 10.4.2013 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. O.-XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver vo výške 950,- eur, splatný v 72 mesačných splátkach vo výške 21,21 eur.

Dňa 16.5.2013 uzatvorili I. O. U..W.. ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. O.-XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver vo výške 4.550,- eur, splatný v 72 mesačných splátkach vo výške 101,56 eur.

Podľa oznámenia I. O. U..W.. zo dňa 9.10.2015 navrhovateľka splácala úvery č. O.-XX-XXXXXXXXXX, Č.. O.-XX-XXXXXXXXXX U. Č.. O.-XX-XXXXXXXXXX z účtu č. XXXXXXXXXXXX. Na úveroch Č.. XX-XXXXXXXXXX U. XX-XXXXXXXXXX bola vyhlásená mimoriadna splatnosť. Navrhovateľka sa na všetkých troch úveroch dostala do omeškania. Navrhovateľka mala tiež poskytnutý úver Č.. XX-XXXXXXXXXX, na ktorom bola vyhlásená mimoriadna splatnosť dňa 22.12.2014 z dôvodu, že navrhovateľka sa dostala do omeškania.

Podľa Dohody o dočasnom ubytovaní zo dňa 1.7.2013, ktorú navrhovateľka uzatvorila so svojim bratom O.. J. S., tento jej a jej dvom mal. deťom umožnil dočasne bývať v jeho byte na Y. T.. Č.. XX B. O., za čo sa navrhovateľka zaviazala platiť 160,- eur mesačne.

Dňa 16.6.2014 uzatvorila navrhovateľka pracovnú zmluvu. Za obdobie od 16.6.2014 do 30.6.2014 mala navrhovateľka čistú mzdu v sume 237,44 eur. Dňa 20.6.2014 si navrhovateľka založila účet v O. U., na ktorý jej bola dňa 2.7.2014 pripísaná suma 237,44 eur.

Podľa Posudku o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa zo dňa 19.2.2013, platného do 31.7.2013, vydaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., mal. L. I., K.. XX.X.XXXX má dlhodobé nepriaznivé zdravotné stavy vyžadujúce osobitnú starostlivosť a vyžaduje zvýšenú starostlivosť matky. Podľa Posudku o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa zo dňa 11.7.2013, platného do 28.2.2014, vydaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., Q.. L. I., K.. XX.X.XXXX má dlhodobé nepriaznivé zdravotné stavy vyžadujúce osobitnú starostlivosť, zaradenie do kolektívu je podľa imunológa nevhodné a potrebná je intenzívna starostlivosť matky.

Podľa oznámenia Q.. V. P. zo dňa 16.10.2014 bol Q.. L. I. sledovaný v jej ambulancii od 9.7.2013. Chorý často nebýva, pravidelne sa zúčastňuje preventívnych prehliadok. Dňa 13.12.2013, 29.1.2014 a 13.5.2014 bol vyšetrený pre infekciu horných dýchacích ciest bez nutnej ATB terapie. Bola mu odporučená symptomatická terapia a ošetrovanie v domácom prostredí do vyliečenia. Podľa potvrdenia Q.. S. O. zo dňa 13.5.2015 mal. L. bol dispenzarizovaný v imuno-alerologickej ambulancii Q.. S. pre vysokú precitlivosť na inhalačné alergény a obštrukčné bronchitídy od roku 2012 do 10.9.2013. Posledná kontrola v ambulancii bola 10.9.2013, odvtedy na kontrole nebol.

Tunajší súd trestným rozkazom zo dňa 10.8.2015, č. k. 3T 113/2015 - 210, právoplatným a vykonateľným dňa 27.8.2015, uznal odporcu vinným, že v čase od 11.5.2013 v nočných hodinách prekódoval zámok na vchodových dverách do bytu na X. V. nachádzajúceho sa v O. na ul. Na S. XX v úmysle zabrániť prístupu do bytu jeho manželke (navrhovateľka) a aj ich dvom maloletým deťom a ktorá sa mohla dostať do bytu len za asistencie policajných orgánov, čím spáchal úmyselný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za čo ho odsúdil k peňažnému trestu vo výške 1.000,- eur.

Podľa § 71 ods. 1 Zák. o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zák. o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania boli ku dňu podania návrhu (27.5.2013) až do XX.XX.XXXX (kedy došlo k rozvodu ich manželstva) manželmi. Predmetom konania tak bolo výživné na manželku za obdobie od 27.5.2013 do 20.06.2014, pričom navrhovateľka žiadala priznať výživné v sume 1.000,- eur mesačne.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikla disproporcía v ich celkovej životnej úrovni. V žalovanom období (od 27.5.2013 do XX.XX.XXXX) účastníci nežili v spoločnej domácnosti (čo zavinił odporca), pričom navrhovateľka sa v zásade sama starala o maloleté deti účastníkov. Odporca jej v tomto období na výživu ničím neprispieval a na mal. deti platil výživné v sume 120,- eur mesačne.

Svojim protiprávnym konaním odporca vytvoril situáciu, že navrhovateľka (spolu s deťmi) nemohla naďalej užívať byt, v ktorom dovtedy bývala s odporcom v spoločnej domácnosti a musela si nájsť iné bývanie, s čím boli spojené zvýšené výdavky. Urobil tak v situácii, keď navrhovateľka nepracovala, poskytovala starostlivosť mal. dieťaťu s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, ktorému nebolo lekárom odporúčané zaradenie do kolektívu.

Súd mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľke vznikol v žalovanom období nárok na výživné od odporcu. Za obdobie od 27.5.2013 do XX.X.XXXX súd priznal navrhovateľke výživné v sume 500,- eur, pričom vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľka bola v tom čase nezamestnaná, jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok (prídavky na dieťa nie je možné považovať za príjem rodiča, ktorý ich poberá, nakoľko sú určené na potreby dieťaťa). Jej možnosť zabezpečiť si výživu vlastnou prácou bola pritom výrazne obmedzená, nakoľko bola nevyhnutná jej intenzívna starostlivosť o mal. syna, ktorý mal dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a jeho zaradenie do kolektívu nebolo odporúčané lekárom. Súd mal túto skutočnosť za dostatočne preukázanú posudkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O. zo dňa 19.2.2013 a 11.7.2013, pokiaľ ide o obdobie do XX.X.XXXX. Navrhovateľka nevlastnila žiadnu nehnuteľnosť ani motorové vozidlo. Zabezpečovala osobnú starostlivosť o mal. deti účastníkov. Splácala úvery, so splácaním ktorých sa dostala do omeškania.

Súd mal za to, že určené výživné zodpovedá aj odôvodneným potrebám navrhovateľky. Táto síce vyčíslila svoje mesačné náklady vyššou sumou, avšak zahrnula do nich aj výdavky na mal. deti. Predmetom konania však bolo výživné na manželku a nie na mal. deti, preto nebolo možné zohľadniť výdavky na ne. Skutočnosť, že navrhovateľka nežiadala súdom určiť výživné na mal. deti aj na čas do rozvodu manželstva (aspoň to v konaní nebolo tvrdené), nemôže mať vplyv na určenie výživného na manželku. Súd tiež nepovažoval všetky mesačné výdavky vyčíslené na navrhovateľku za adekvátne (napr. na oblečenie a obuv), nakoľko nebolo ani preukázané, že by aj odporca mal také isté príp. vyššie výdavky na takýto účel. Taktiež pokiaľ ide o náklady na čistiace prostriedky, prášky na pranie, hygienické potreby a kozmetiku, tieto podľa názoru súdu tiež boli vyčíslené v neprimeranej výške, nakoľko jednak zahŕňali aj náklady na deti, jednak u niektorých výrobkov nie je predpoklad, že by sa celé spotrebovali za 1 mesiac.

Súd priznal navrhovateľke výživné aj za obdobie od 1.3.2014 do XX.X.XXXX, hoci nepreukázala, že aj v tomto období mal mal. L. tak nepriaznivým zdravotným stavom, že by vyžadoval jej intenzívnu starostlivosť. Je teda zrejmé, že v tomto období sa už mohla navrhovateľka zamestnať, a zabezpečovať si výživu a ostatné potreby príjmom z práce. Napriek tomu súd priznal navrhovateľke výživné aj za toto obdobie aj keď v nižšej sume 160,- eur mesačne. Súd pritom vychádzal zo skutočnosti, že svojim protiprávnym konaním odporca zavinił, že navrhovateľka (spolu s deťmi) nemohla naďalej užívať byt, v ktorom dovtedy bývala s odporcom v spoločnej domácnosti a musela si nájsť iné bývanie, s čím boli spojené zvýšené výdavky, ktoré navrhovateľka preukázala vo výške 160,- eur. Týmto konaním odporca znížil životnú úroveň navrhovateľky, zatiaľ čo on sám zostal bývať v predmetnom byte.

Súd dospel k záveru, že odporca mal vyššiu životnú úroveň. Vlastnil viacero nehnuteľností (vrátane 2 bytov), vlastnil jedno motorové vozilo ako fyzická osoba, ďalšie ako živnostník (zn. AUDI) a ďalšie (zn. BMW) vo vlastníctve spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. mal k dispozícii ako jediný spoločník a konateľ tejto spoločnosti. Okrem toho bol živnostník, pričom sa mohol plne venovať svojmu podnikaniu, keďže starostlivosť o mal. deti zabezpečovala navrhovateľka. Napriek tomu, že podľa daňových priznaní odporcu za roky 2011 - 2013 vykazoval stratu, súd neuveril tvrdeniu odporcu, že nemal žiaden príjem, hoci pracoval 18 hodín denne. Odporca tvrdil, že žije len z pôžičiek a úverov, tieto však nepreukázal. Odporca pritom pred začatím konania o určenie výživného vkladal na svoj účet väčšie sumy peňazí, investoval do podielových fondov státisíce eur, pričom toto sa dialo aj v období rokov 2011 až 2013, kedy odporca v daňových priznaniach vykazoval výraznú stratu, a podľa potvrdenia spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. nemal žiaden príjem z titulu funkcie konateľa. Napriek tomu, že odporca v predmetných rokoch vykazoval stratu, mal veľké obraty a tovarové zásoby (to platilo aj o spoločnosti S. W..Y..R.., ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom), čo vyplýva z daňových priznaní k dani z príjmu, ako aj k dani z pridanej hodnoty. Dňa 1.4.2013 splatil úver jednorázovo v sume 81.188,73 eur. Tu opäť odporca tvrdil, že finančné prostriedky na to získal z pôžičiek a úverov, tieto však nepreukázal. Z uvedeného vyplýva, že odporca aj v období, keď vykazoval stratu v podnikaní, disponoval značnými čiastkami peňazí (pričom súd neuveril tomu že to bolo len z pôžičiek a úverov), pričom nie je dôvod sa domnievať, že by nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach aj v žalovanom období dosahovať takýto príjem.

Súd pri posudzovaní možností a schopností odporcu platiť navrhovateľke výživné vychádzal aj z toho, že sa odporca v priebehu konania vzdal svojho majetku, keď previedol (darovacími zmluvami) svoje byty a iné nehnuteľnosti, ako aj obchodný podiel v spoločnosti S. W.. W.. Y.. R.. na svojich plnoletých synov z predchádzajúceho manželstva, a to bez dôležitého dôvodu. Súd pri určovaní výživného na manželku neprihliadol na ďalšiu vyživovaciu povinnosť odporcu voči mal. L. O., K. X.X.XXXX. Vzhľadom k tomu, že v konaní bolo priznané výživné len do XX.X.XXXX, táto vyživovacia povinnosť (ktorá vznikla dňa 9.6.2014) mala zanedbateľný vplyv na možnosť a schopnosť odporcu platiť výživné v žalovanom období. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť odporcu voči synom z predchádzajúceho manželstva, títo boli v období, ktoré bolo predmetom tohto konania, už plnoletí, pričom odporca nepreukázal, že jeho vyživovacia povinnosť voči nim stále trvala, teda že títo neboli schopní sami sa živiť. A to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že syn odporcu J. I. Q. R. XX.X.XXXX živnostenské oprávnenie a od 7.3.2014 sú X. I. U. J. I. spoločníkmi spoločnosti S. W..Y..R.. Pokiaľ im odporca platiť výživné dobrovoľne, súd nemohol túto skutočnosť zohľadniť.

Súd pri posudzovaní možností a schopností odporcu platiť navrhovateľke výživné vychádzal aj z právoplatného rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní o rozvod účastníkov, v ktorom súd zároveň rozhodoval o výživnom na mal. deti účastníkov, teda tiež posudzoval možnosť a schopnosť odporcu platiť výživné, pričom dospel k záveru, že je schopný platiť výživné spolu v sume 450,- eur. Táto vyživovacia povinnosť ho pritom zaťažuje až odo dňa rozvodu účastníkov, teda od 20.6.2014, nemá teda tiež vplyv na možnosť a schopnosť odporcu platiť výživné v žalovanom období (teda do 20.6.2014).

Pokiaľ navrhovateľ na pojednávaní dňa 25.4.2016 založil do spisu dve zmluvy o pôžičkách, ktoré mal uzatvoriť v roku 2008 a 2009, súd tieto doklady vyhodnotil ako nevierohodné. Odporca v priebehu celého konania takéto pôžičky nespomínal, neuvádzal ich ani v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas po rozvode. Odporca nepreukázal, že mu boli tieto prostriedky naozaj poskytnuté a na čo ich použil. Nevierohodne pôsobí tiež dlhá doba splatnosti, ktorá mala byť v zmluvách dohodnutá. Súd mal za to, že odporca tieto zmluvy predložil až v závere konania (ktoré trvalo 3 roky) v úmysle preukazovať, že je zaťažený veľkými dlhmi a teda nie je schopný platiť výživné navrhovateľke. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti však súd poskytnutie týchto pôžičiek považoval za nepreukázané a preto na ne neprihliadol.

Odporca namietal, že by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi, najmä vzhľadom na tú skutočnosť, že navrhovateľka dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť a podala na neho viaceré trestné oznámenia. Súd sa však nestotožnil s argumentáciou odporcu. Bol to práve odporca, ktorý sa voči navrhovateľke zachoval nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale aj v rozpore so zákonom, za čo bol aj právoplatne uznaný vinným zo spáchania úmyselného prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru. Nie je teda pravdivé tvrdenie odporcu, že navrhovateľka dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť. Pokiaľ teda navrhovateľka na neho podala v súvislosti s týmto konaním

trestné oznámenie, nemožno to z jej strany považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Odporca tiež poukazoval na to, že on sám spotrebuje na svoju výživu sumu 90,- eur mesačne, a teda také by malo byť výživné aj na manželku. Neskôr však sám vyčíslil svoje náklady sumou vyše 1.700,- eur mesačne.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel a priznal navrhovateľke výživné v sume 500,- eur mesačne za obdobie od 27.5.2013 do 28.2.2014 a za obdobie od 1.3.2014 do 20.6.2014 v sume 160,- eur mesačne, čo spolu predstavuje sumu 5.167,31 eur (za máj 2013 80,65 eur /500,- eur : 31 dní x 5 dní/, za jún 2013 až február 2014 4.500,- eur /9 mesiacov x 500,- eur/, za marec až máj 2014 480,- eur /3 mesiace x 160,- eur/ a za jún 2014 106,66 eur /160,- eur : 30 dní x 20 dní/). V súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. súd uložil odporcovi zaplatiť priznanú sumu v splátkach, nakoľko zrejme by nebol schopný zaplatiť celú priznanú sumu naraz. Ak sa však dostane do omeškania s plnením ktorejkoľvek splátky, stane sa zročným celé plnenie.

Pokiaľ odporca navrhol, aby boli vypočutí ako svedkovia jeho synovia X. U. J. a príslušníci PZ SR príp. ďalšie osoby, ktoré mali byť prítomné dňa 11.5.2013 pri vyjadrení navrhovateľka na adresu odporcu, že ho oberie o všetok majetok a finančne ho zničí, súd týchto svedkov nevypočul, nakoľko skutočnosť, či sa takto navrhovateľka naozaj vyjadrila alebo nie, nie je pre toto konanie a rozhodnutie vo veci právne významná. Taktiež výsluch účtovníka odporcu nebol potrebný, nakoľko súd pri rozhodovaní vychádzal z daňových priznaní a iných podkladov získaných z daňového úradu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže obe procesné strany mali v konaní čiastočný úspech aj neúspech.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh súd rozhodol v súlade s § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., keďže navrhovateľka bola od platenia súdnych poplatkov oslobodená v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. Súdny poplatok bol vypočítaný podľa pol. 8 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov ako 2% z priznanej sumy.

Poučenie:

P o u č e n i e podľa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v znení platnom a účinnom do 30.6.2016:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

P o u č e n i e podľa zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v znení platnom a účinnom od 01.7.2016:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to písomne v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160701>>) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).